

HIVATAL:

Beliczey-út 4. szám
hova az előfizetési pén-
zek hirdetések és min-
den a ki adóhivatalt
érdeklő közlemények
küldendők.

Nyitott érteben egy
sor közlésdíja 50 fillér

Hirdetéseket jute-
nyos áron vétetnek
fel.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

SZARVAS VÁROSHIVATALOS LAPJA

ELŐFIZETÉSI ÁR
Egész évre 10 korona
Félévre . . . 5 korona
Negyedévre 2 k. 50 fillér

SZERKESZTŐSÉG

Beliczey-út 4. szám
hova a lapszellemi rész
illető közlemények
küldendők.

Készítőknek
adatok vizsg.

Hivatalos közlemények.

9229—1901—ikt.

Hirdetmény.

Alólirott községi előjáróság által közhírre
tétetik, hogy a cs. és kir. közös hadseregbeli
ellenőrzési szemle Szarvas község házában a
f. évi október hó 18, 19, 21, 22 és 23 napjain
a következő sorrendben fog megejtetni:

Oktober 18-án: a szarvasi illetőségűek
közül az 1891, 1892 és 1893 évfolyambeliek;

Oktober 19-én: a szarvasi illetőségű 1894
1895 és 1896 évfolyambeliek;

Oktober 21-én: a szarvasi illetőségű 1897
1898 és 1899 évfolyambeliek, valamint a
Szarvason tartozkodó idegen illetőségűek;

Oktober 22-én: a szarvasi illetőségű 1900
évtolyambeliek, továbbá a b.-szentandrási és
kondorosi illetőségű 1891—1900 évtolyambe-
liek, valamint a Szt.-Andráson és Kondoroson
tartozkodó idegenek.

Oktober 23-án az öcsödi illetőségű 1891—
1900 évtolyambeliek és az ott tartozkodó
idegenek.

Akik az ellenőrző-szemlén bármi oknál
fogva meg nem jelennek, azok kötelesek a
B.-Csabán november hó 8-án megtartandó
utóellenőrző-szemlén megjelenni.

Az előjáróság nevében:

Szarvas, 1901. szeptember 25.

Jeszenszky, jegyző. Melis, bíró.

9458/901. ikt.

Hirdetmény.

Alólirott előjáróság részéről ezennel közhírre
tétetik, hogy a közös hadsereg tartalékosainak

utószemléje Csabán nem f. évi november hó
8-án, hanem november hó 20-án lesz meg-
tartva. Az ellenőrzési szemle a már hirdetett
időben és sorrendben fog megtartatni.

Szarvas, 1901. október 5.

Az előjáróság nevében:

Jeszenszky, jegyző. Melis, bíró.

9457/901. ikt.

Hirdetmény.

Alólirott községi előjáróság által közhírre
tétetik, hogy a m. kir. honvéd ellenőrzési szemle
Szarvason a község házában a f. évi november
hó 9, 11 és 12-ik napjain a következő sorrendben
fog megejtetni.

November hó 9-én a szarvasi illetőségű
1889—1894 évfolyambeliek.

November 11-én a szarvasi 1895—1900 év
folyambeliek a b.-szent-andrási 1889—1900 év
folyambeliek és az idegenek.

November 12-én az öcsödi és kondorosi ille-
tőségű 1889—1900 évfolyambeliek és az idege-
nek tartoznak megjelenni.

A községben tartozkodó más gyalog vagy
huszárezredhez tartozó honvédek a szemlén
szintén kötelesek részt venni.

Az utó ellenőrzési szemle Gyútián 1901.
november hó 22- és 23-án fog megtartatni.

Szarvas, 1901. évi okt. 3-án.

Az előjáróság nevében:

Jeszenszky, jegyző. Melis János, bíró.

6021—1901/I. Szarvas nagyközség előjáróitól.

Hirdetmény.

Alólirottak az 1886-ik évi XXII. t.-cz.

125-ik §-a alapján ezennel közhírre tesszük,
hogy az 1902-ik évre összeállított közpénztári,
kórház ápolási alap és a közművelődési alap
pénztárak költségelirányzatai 1901. szept.
30-tól okt. 14-ig bezárólag terjedő 15 napi
közszemlére vannak kitéve.

Ezen költség elirányzatok a hivatalos
órák alatt a községi számvonónál megtekin-
hetők.

Szarvason, 1901-ik év szept. hó 28-án.

Az előjáróság nevében:

Salacz József, elsőjegyző. Kovács János, t. bíró.

A magyar mezőgazdaság és ipar.

A most lefolyt képviselőválasztás harczaiban
látjuk, hogy nem politikai hitvallás, hanem
gazdasági és társadalmi külön nézet jutott
inkább kifejezésre, még a képviselőjelöltek
programbeszédeiben is. Különösen két jelszó
az, amelyet sűrűn hallunk emlegetni: a g r á r i z m u s és merkantilizmus. Idegen a ma-
gyar fülnek mind a két szó, aminthogy ide-
genből, német földről plántálták át politikusa-
ink ezt a két fogalmat és irányzatot is, amit
ez a két szó fődöz.

Az a g r á r azt mondja, hogy ő a föld
d e s g a z d a érdekeit védi, a m e r k a n t i l
meg a kereskedők védőjének hirdeti magát.
Igazában azonban épp olyan kevéssé igaz az
egyik, mint a másik. A földesgazda fogalom-
ban bent foglaltatik ugyanis mindenki akinek
földbirtoka van, akár kicsiny, akár nagy az a
birtok; a kereskedő osztálynak pedig tagja a
szatócstól kezdve a milliósokkal dolgozó keres-
kedőig mindenki, aki kereskedéssel foglalkozik.

TÁROZA.

A rózsá tövise.

Beszélyke.
Dalolti Ödöntől.

Syren volt ez, kiről azt mondják, hogy ma ezt,
holnap azt szereti, s voltaképen nem szeret senkit,
csak magát, sőt magát sem szereti, csak hiúságát.

Könnyelmű nő volt, ki igaz, mely érzelmre
képtelen, csak telül uszkál az érzemény tetején, mint
a könnyű parafa, nem látva, nem ismerve meg az
érmény mélyen rejülő igaz gyöngyét soha; kaczer
teremtés volt, ki ha veled csókját érte, ha gyöngyö-
det kizsákmányolta, nem elégszik meg az elhagyással,
hanem utralalót is ad — kinevet; tolvaj, ki ha kirabolt
— szegénységéből gúnyt úz.

Undor és gyűlölet forrott bennem. Az olasz vér
boszúra ingerelt, de hallgatnom s gondolatimat leplez-
nem kellett Dezső miatt, kit kímélni akarték.

Midőn a levelet végig olvassam, s némi idő múltán
letettem, Dezső intett, hogy úljuk közelebb karszekébe-
z, mondani akar valamit.

— Boesád meg, — így szólt — hogy nevét
mindéddig még előttem is eltitkolám. Akkorra akartam
hagyni a megismertetést, a mikor magamnak mond-
hatam nemcsak a szívetek vizsgáló Isten, hanem a
külsőségek rajzai, az emberek előtt is. Mert szerettem
megyón, s azt akartam, hogy szíve minden dobbanásával,
lelkének minden gondolatával enyém legyen, enyém
egészen . . . Lásd, nem voltam olyan rossz, mint a
milyennek talán te is gondoltál . . . Ah! de én szomorú
csillagzat alatt születtem. Reményeim oly hamar meg-
hiúsulának! Oh, bárcsak így szólt volna hozzám:

„Szerelmem eltűnt, mint a párává lett vizessepp; de
helyére becsüstem harmata hullott — cseréljük ki a
szerelmet barátsággal.“ Talán boldogtalan lettem volna
egész életomban, de elviseltem volna sorsomat. Táplál-
koztam volna a barátságának asztaláról lehullt mor-
zsákkal. Fűtöttem volna szerelmének kialudt tüze
helyett a barátom nyájasságával . . . Vége mindennek!
. . . Szép álmaink után most már reményeim is el-
hagyának . . . Ah, ez a tövis, ez a tövis!

Nem érdemltem volna meg, hogy e nemes lélek
barátjának nevezzen, ha nem ismertem volna fel sebének
gyógyhatóságát. De melyik vízbeesett nem kapkod
a szalmaszál után is! Az én szalmaszálam az önzert
munkásságra ösztönzése vala. Fel akarám ébreszteni
önbecsületét, hogy ez által eloltassam szívemnek mardosó
fájdalmát. És midőn ezölomat ez úton sem érhetem el,
rá mutattam a gyűlölet balszámára. Elmondtam, hogy
a ki szerelmet hazudott, s később fellángolt érzemé-
nyünkéből gúnyt úz — csak megvetésünkre érdemes,
vagy ha megtisztelni akarjuk — gyűlöletünkre. El-
mondtam mindent, hogy a gyűlölet kelyhét színlülig
töltsem, de midőn azt hívtam, hogy az ellenméreg meg-
van, hogy lelkesülten ragadja meg keszemet helyeslése
jeléül, megígéri tanácsom követését, lelke s szelleme
minden erejének összeszedését, hogy a gúny és élez
ostorával diadalmasan küzdhessen gyűlöltje ellen, foly-
tonosan ír, szüntelenül munkál, elárasztja a világot
munkáival, melyeknek minden sorát tele tömi a gyűlö-
let ördögének szülőteivel, hogy minden szó egy-egy
mardosó főrögő váljék Rózsára nézve, ki még ima
könyvében is a léptennyomon üldöző rémképekre
leljen: akkor kelle meggyőződnöm, hogy szavamnak
nincs semmi ereje, a méreg már nagyon is mélyen
hatolt.

Oh, mint szerettem volna e nő számára gyűlöle-

tem tüzéből máglyát emelni, hogy égett, hogy hamvadt
volna el csábító szemeivel és minden tövisével együtt,
végekép, egészen! . . .

Hiába való tűz, hiába való jóakarát . . . baráto-
mou segít-ni nem tudott egyik sem, nem tudott senki
és semmi!

Több napig nem nyult ételhez, s így az összetört
lélek porhüvelyének okvetlenül össze kelle omolnia.

Hiába volt minden erőltetés, a baráti kérelem
minden szava — haszontalan!

Megérkezésem után a harmadik nap estején érezte
a halál lehetőségét. Nem távoztott el a nélkül, hogy
meg ne emlékezzék arról, a ki az ő halálának s az éu
bánatomnak közös okozója volt.

Egy czimezetlen levelet kerestetett velom elő. —
még jobbanlété napjaiban írta. Kért, hogy czimezzem
s küldjem el rendeltetése helyére, de előbb olvassam
fel. Rózsának szólt.

„Mielőtt — ugymond — bucsut vennék az élettől
e bucsúzó sorokat írom önnek, ki engem új élettel
ajándékozott meg.“

„Mig őt nem ismertem, keblemben tél volt —
ön elosztatá szemei sugarával a tél hidegét, s a tavaszt
varázsolá oda minden lombjával, minden virágával.
Fogadja el a lombert, fogadja el a virágokért a haldokló
közönetét. Igaz, hogy a lomb lehullott — ön hervasztá
le; igaz, hogy a virágok elvirágoztak — ön sietteté
mulásuk perezeit, de én mégis áldom őnt. A tél is
megfosztja a természetet ékességétől, remény színtől,
az életre bilincseket ver — s megátkozta-e azért a
természet a telet? Nem! Hiszen a természet a virulás,
tenyészet után nyugodni vágy, s a tél fagyos bilincsei
nyugalmat adnak — a szép fehér lepel alatt. Az éu
telem is eljött, s a ki sietteté eljöttét s megajándékozta
fehér szemfedéllel: fogadja el a nyugodni vágyó
engesztelő szózatát . . .

Ha tehát a két jelszó igaz volna, az agrárnak a gazdasági védelmet a kisbirtokon kellene kezdenie, mert ez van leginkább veszélyeztetve, viszont a merkantilnak meg védelmébe kellene vennie a vidék nyomorgó kereskedelmét. Így kellene lenni, — a valóságban azonban nem így van, mert az agrár és merkantiljelszavak alatt voltaképpen csak a latifundiumok, a nagybirtokok birkózik — kizárólag a saját érdekében a nagytőkével; a kisgazda, a kiskereskedelem érdekeivel ugyan sem az egyik sem a másik fél nem törődik annyit sem, mint ahogy közönyös rá nézve az, hogy boldog-e a magyar vagy nem.

A helyzetet igen szépen világítja meg e részben az a programbeszéd, melyet Vészi József, a fővárosi III. kerület jelöltje mondott a választói előtt.

A magyar mezőgazdaság helyzete — úgy mond — komoly ugyan, de komoly az iparé a kereskedelem is. A magyar mezőgazdaságnak a maga komoly helyzetében jussa van hozzá, hogy az állam a legnagyobb áldozatkészséggel, szeretettel, odaadással karolja fel a válsággal küzdő gazdaközönség érdekeit. Forduljon a magyar törvényhozás gondja a kisgazda felé aki züllik, a középbirtokos felé aki pusztul, igyekezzék, hogy a parasztbirtokot megvédje, igyekezzék, hogy a hanyatló középbirtokos osztálynak sorsán lendítsen; de igyekezzék azon is, hogy a mezőgazdaságimunkásnak valahára emberhez méltó sorsa legyen.

Ő, a jelölt nem vádolja az agráriusokat, akik a nagybirtok érdekeinek igaz, ékesszavú képviselői, hogy ez a mozzanat elkerülte a figyelmüket; de az bizonyos hogy a mezőgazdasági cselédek irtóztató inségével, szellemi, erkölcsi és anyagi nyomorúságával sokkal kevesebbet bibelődtek eddig, legalább a nyilvánosság előtt, mint az ipar vagy kereskedelem vélt vagy valódi visszaéléseivel.

Nem izgat a latifundiumok ellen; azokat a szegény nagybirtokosokat, akik annyit panaszkodnak, tartsa meg az Isten sokáig, nem irigylia a jómódjukat. De legyen gondjuk valahára a szegény

„Boldogság és boldogtalanság egészíti ki egymást az életben, — én mindkettővel megajándékozott engem. Az elsőért hálás köszönetemet küldöm, az adott boldogtalanság pedig — óhajtom — so mulatása perezeiben, so azokon kívül ne zavarja, ne nyugtalanítsa soha. De ha mégis elkövetkeznék, hogy az örömeim, élveik zápora után megkivánná a szelíd harmatot, ha szükségét érezné bocsánatomnak, ha vigaszt lelne az engesztelő nyilatkozatában — menjen el síromhoz. Ha lesz rajta fű, minden fűszál, ha lesz virág, minden szírom azt suttogja önnek: a boldogtalanságnak, a nyugtalt boldogság végtelen tengerében szétesz az egyetlen cseppjéért nem szükséges a halott bocsánata, mert megbocsátott az élő, megbocsátott a halálókló, kinek szívében a tövis szúrását láthatatlanul eltakarta a — Rózsa.“

Mindenki sirt, mindenki sokogott, csak az én szemem maradt szárazon; mindenki fájdalomtól ragadt el a könyvek árja, csak az onyém maradt összerolódva.

Még nem volt szabad fájdalomnak kifejezést adni.

Alig hagytam fel az olvasással, barátomnak egy hálás tekintete nyugovók egy spercig rajtam, s azután lehunyta szemét, hogy ne nyissa fel többé soha.

Elaludt szépen, el örökre, megölte — a rózsá tővisé.

Hazatérve, hogy szívenem könnyűtsek, összehívtam barátaimat. Elmondtam nekik örökre felejthetetlen barátom, második énem tragédiáját — és most már hisz mindogylak az életelő szerelem létezésében.

Oh, a kik kételkedtek abban, hogy e kalmár században is van igaz, mely, eleorvasztó, kárbozatos osztó szerelm — keresztek fel a sirt, melyet a boldogtalanság szerelem ástott, keresztek fel Dezső sírját!

(Vége.)

para-sztra is, akinek minden őse ott nyugszik abban a földben, aki verejtékével maga munkálja a földet, aki szeretné megvetni a lábát rajta, hogy gazdája legyen legalább akkora darab földnek, melyen egy kis viskót építhet magának és amelyen elér majd az ő sírgödre is.

Azt fogják erre mondani, hogy ime, a merkantilista ujságíró már megint izgat az agráriusok ellen, a helyett hogy ostarozná az ipar és kereskedelem káros kinövésseit. Ez a vád nem igaz, mert ő a kereskedelem és ipar minden visszaélését a leghevesebben ostarozza, a kereskedelem és ipar minden visszaélései ellen mindenki szövetségét elfogadja és bátran, nyíltan kész a visszaélések ellen küzdeni. De tegyék meg az agráriusok is — a méltányosság nevében — hogy kezet fogjanak azokkal, akik az arany középúton haladnak és viszont ők is indítsanak nyíltan hadat a mezőgazdaság terén mutatkozó minden visszaélés és lelkiismeretlenség ellen. Ez méltányos dolog lesz és ez által a nemzet igazai teljesen érvényre fognak jutni.

Másfelől ha az ipar és kereskedelem terén mutatkozó egyes visszaélésekre figyelemzetnek az agrárius urak, természetesen, hogy az igaz erkölcs érvényre juttatására készen találunk velük karöltve működésre minden jó hazafit. De vegyék figyelembe az agráriusok, hogy sem az erkölcs, sem az erkölcstelenség nem kizárólagos tulajdona egyetlen gazdasági ágazatnak sem. Ha az halatszik bizonyos oldalról, hogy a mezőgazdaságot a maga egészében támogatni kell, ellenben az ipar és kereskedelem terén üldözni kell az ott mutatkozó erkölcstelen visszaéléseket, — akkor ez a formula nem lehet kielégítő, hanem kibővítendő azzal, hogy a mezőgazdaságot, a kereskedelmet és az ipart a maga egészében teljes szerefettel keli felkarolni és mind a három téren egyenlő szigorral kell visszatartozó visszaéléseket.

Ha ez így áll, akkor semmi gyanusítást sem várhat az agrármerkantil eleutétékről elmondottak miatt.

Rátér azután Vészi arra, hogy a kormány milyen gondos ügyet vet az ipar és kereskedelem fejlesztésére, óhajta, hogy ez a buzgóság ne lankadjon, hogy a magyar kereskedelem tért foglaljon és a magyar ipar valahára diadalmas bontsa ki szárnyait és hódítsa meg ezt országot a magyar nemzet számára. Mert anig minden magyar ember, a hortobágyi csikóstól kezdve a szalonok aranyifjúságig osztrák ipari termékek gunyájában jár, addig nálunk normális, harmonikus, egyenletes gazdasági élet nem lehet.

Arra kéri fel beszéde végén a latifundiumos agrár urakat, nézzenek szét Ausztriában és tanuljanak az osztrák kollégáktól. Ausztriában a nagyipar az osztrák arisztokrácia kezében van. Minden osztrák nagybirtokon rajta áll legalább egy-egy nagy gyártelep, olyikon a gyárak és bányatelepek egész sora. Ausztriában az arisztokrácia nem restelt beállani iparosnak és az ipart őrö arisztokrácia, mikor javainak értékesítéséről van szó, nem áll beállani kereskedőnek.

Dicsőséggel, büszkeséggel, szeretettel és szorgalommal űzi ezt a két ágát is a közgazdaságnak épp úgy, mint a földmívelést. Hát csinálnak a mi agrárius nagybirtokos főuraink is ilyen iparfejlesztési politikát. A kormány és a törvényhozás maga nem teheti ezt meg, nem alapíthat gyárakat így is támogat már eleget. Ez különben sem állami, hanem magán feladat.

Ha a mezőgazdasági helyzet komoly is, azért olyan rosszul nem megy a dolga, hogy

a latifundiumok urai valamicskét évről-évre félre ne tehelnének. Ha most már a helyett, hogy a félretelt pénzt új birtokszerezésre fordítanak, amivel a talaj értékét megint felszöktetik — gyárakat alapítanak a meglévő birtokon, hogy a magyar ipar kibonthassa szárnyait; akkor fel szabadulnánk a külföldi ipari behozataloktól és akkor volnának az agrárius urak igazán előmozdítói a magyar mezőgazdaság érdekében. Mert ha itt megteremtenék a virágzó ipart, ez a virágzó ipar állandó vásárlója, fizetőképes fogyasztója lenne a mezőgazdasági termékeknek és nem állana be a mai helyzet, mely mellett ha egy-egy külső ország, nem törődve tiltakozásunkkal, kapuit előttük elzárja, házalnunk kell nyers terményeink feleslegével. Mert itthon, a hol gyér a lakosság, fejletlen az ipar, alig van kereskedelem: nyers terményeinknek fogyasztót — fájdalom — nem találhatunk.

Ujdonságok.

Képviselő választás.

Lezajlott a küzdelmes, nehéz harc, lezajlott a szabadelvű párt győzelmével. Még lengnek a magasban a zászlók, hirdelve, hogy Szarvas város képviselője: Dr. Kresmárik János.

Hetek óta az a kérdés foglalkoztatta városunk lakóit, a nyilvános helyeken, otthon a szobában, nem volt egyből szó. Mindenki mérlegelte a saját pártja erejét, mérlegelte ellentéle erejét s a kombinációk különfélesége biztos reményt egyik pártnak sem nyújtott. De most már vége a küzdelmes, nehéz harcoknak. Elcsendesednek a választók s az izgalmas napokat fel váltják a csendes munkálkodás békés nappjai.

A megtörtéteken immár változtatni senkinek sem áll módjában, nyugodjék meg hát benne mindenki, a győzők csendes örömmel, a legyőzöttek csendes megadással.

Az ellentéteket, a melyek a választás folyamán az ellentélek között felmerültek, egyenlítőse ki az idő, ez a hatalmas, jótékony orvos a ki minden sebet be gyógyít, haragot ne tápláljon senki szívében, hiszen minden érzés egy helyről fakad, minden érzésnek a szív az ágya, a gyűlöletnek ép úgy mint a szeretetnek. Egy városnak vagyunk lakói mindnyájan, közös érdekünk: hogy városunk virágozzék, gyarapodjék úgy a szellemiekben mint az anyagiakban. Ezt pedig csak úgy érhetjük el, ha félretéve minden személyes érdeket minden gyűlöletet, válvette munkálkodunk városunk javára.

Legyünk hát inentúl békében, legyünk azok a kik volnunk addig, a míg el nem választott bennünket a pártérdek. Ha majd elcsendesednek a kedélyek, s a zászlók is vissza kerülnek régi helyükre, s városunk is fel veszi csendes képét a melyből a lofolyt pár hét ki forgatta, s mind messzebb tűnnek előlünk a választás nehéz perezei és majd csak emléke fog néha-néha fel merülni lelkünkben oda törekedjünk mindnyájan, hogy békés egyetértés tőnye lehetővé a hasznos munkálkodást.

A választás napja.

Verőfűnyes őszi idő köszöntött be a választás napjára a melyre már hetek óta nagy izgalommal készültek a pártok, mert nagy hullámokat vert az ideén — talán nagyobbakat — mint az előbbeni években nálunk a képviselő választás. Mindkét párt nagy előkészületeket tett a választásra, erősen szervezkedett már hetekkel ezelőtt, sőt mindkét párt biztosra vette, hogy jelöltjének zászlaját diadalra vezeti.

Az utcákon már kora reggel nagy sürgés volt látható, a kortesok, ki gyalog, ki meg kocsin jártak be a tanyákat, hogy a választókat beszállítsák. A függetlenség meg a szabadelvű párti kortes tanyák előtt az utca állandó publicuma verődött össze, s élveve hol az egyik, hol a másik jelöltet. A esendőség készen lében volt, de beavatkozásra nem került a sor, mert a választók komoly méltósággal gyakorolták politikai jogukat.

Dr. Lengyel Sándor választási elnök 9 órakor nyitotta meg a szavazást a két jelöltre. Szigorúan ügyelt mindkét párt, hogy a másik olébe ne kerüljön, így az utolsó percig egyformán haladtak.

A szavazás eredménye a következő:

12 órakor	Kresmárik	110	Draskóczy	108.
d. u. 4 "	"	430	"	490.
" 6 "	"	562	"	545.
" 6 "	"	612	"	565.

Ekkor a választási elnök dr. Lengyel Sándor este 7 órára kitűzte a zárórást. Már ekkor a város háza előtti térséget előszönlötte a nép s várta a kihirdetést. Pontban 7 órakor a választási elnök kihirdette a választás eredményét, mely szerint beadott összesen 1177 szavazatot, ebből nyert dr. Kresmárik János 612 szavazatot,

Draskóczy László 565 szavazatot. Szarvas város országgyűlési képviselőjévé tehát dr. K r e s m a r i k János 47 szótöbbséggel választott meg.

Az utca viszhangozott a dörgő éjzenektől, s a zene hangjai mellett az égő fátylak fényénél vonult a nagy számú nép lassan a megválasztott képviselő lakása elé, hol L i s k a János tanár adta tudtul a jelöltnek megválasztását, aki meghatottságtól remegő hangon köszöntö meg a választóknak a beléje helyezett bizalmat.

Még sokáig volt zajos mindenfelé az utca a zászlók és fátylak kíséretében elvonuló választók nagy csoportjától.

— **Választások a megyegyűlésen.** A rendkívül népesnek ígérkező őszi közgyűlés tárgysorozatának 5. pontja így szól: 5. A kijelölt bizottság megalakítása. A lemondás folytán megdresedett szarvasi főszolgabírói s orosházi szolgabírói állásoknak, valamint az ezek betöltése folytán notán megüresedő egyéb tisztii állásoknak választás utján való betöltése. Lesz tehát választás is a közgyűlésen, a mi mindenesetre élénkíteni fogja. A szarvasi főszolgabíróságra a legkomolyabb jelölt dr. W i e l a n d Sándor jelenlegi helyettes főszolgabíró, az orosházi szolgabírói állásra dr. K o n k o l y Tihamér helyettes szolgabíró, a megüresedő gyulai szolgabíróságra pedig dr. D e b r e c z e n i Lajos helyettes szolgabíró. Mindhárom kiváló képzettségű, gyakorlott, ambiciózus tisztviselője a vármegyének, személyileg is szimpatikus egyéniségek, kiknek megválasztását nyereségnek tarthatja mind a három járás közönsége.

— **Sertésvész a szomszédban.** Orosháza hivatalos értesítés szerint járványosan lépett fel a sertésvész. A veszedelem korlátozására megtették a szükséges óvintézkedéseket és a község határát hatóságilag zár alá helyezték.

— **A járásbíróság új épülete.** A napokban becsajjtotta ki a gyulai kir. törvényszék elnöke: N o v á k Kamill, a szarvasi járásbíróság építésére vonatkozó árlejtési hirdetményt. Összesen 117,912 kor. van építési költség címén előirányozva, melyből 90 ezer korona a hivatali helyiségek, 27,912 kor. pedig a fogházra van előirányozható véve. A műszaki tervek, leírások, rajzok és költségelőirányzat másolások a törvényszék elnökénél tekinthetők meg. Az árlejtési feltételek szerint az építkezés a jövő év tavaszán veszi kezdetét, s a munkálatoknak aug. hó 31-ig annyira elő kell haladniuk, hogy az épület tető alá legyen hozható. A végleges átadás 1903. július 31-én lesz, a mikor is a bíróság az új épületet beköltözik. A tervrajzok szerint díszes kivitelű és csinos építménnyel fog Szarvas gazdagodni az épület homlokzata a Deák Ferenc utcában fog emelkedni, míg a Kossuth utcában a szárnyépület és fogház egy része lesz elhelyezve. A homlokzaton 11 ablak díszíti az épületet, s a főbejárat is itten lesz. Egy kis előcsarnok vezet majd a lépcsőházba, melynek földszinti jobboldalán a büntető osztály, baloldalán a telekönyvi osztály talál otthonra. A hivatali helyiségek tágasak, világosak és kényelmesek lesznek. A bírák szobái díszesebb festéssel, míg a többi lokalitások egyszerűbb módon lesznek elkészítve. A homlokzaton elhelyezendő szobrák munkák terrakottából, a folyosók burkolata az emeleten terazzo, a földszinten pedig cseméntből fog készülni, míg a lépcsőházban kemény homokkőből fog állni a lépcsőzet. Költség kimelés szempontjából az igazságügyi kormány mellőzni kívánta a drága fedélzetet, azért tető borításra egyszerű cserép alkalmaztatik. A fogházban három egyes és két társas zárka lesz, ugyanitt nyer a fogházor is csinos lakást. A Kossuth utcában van tervezve a kocsi bejáró, hogy a könnyű közlekedés akadályokba ne ütközzék. Az épület tervrajzait W e g n e r Gyula minisiteri műépítész készítette, ki ezen a téren szaktekintély, miután az országban levő igazságügyi paloták háromnegyed része az ő tervei szerint épültek.

— **Halálozás.** M á z o r József, a szarvasi takarékpénztár felügyelő bizottságának elnöke október 1-én 65 éves korában elhunyt. Temetése Kondoroson okt. 3-án nagy részvét mellett ment végbe.

— **A vármegyei építkezési szabályrendelet módosítására** kiküldött bizottság, a vármegyei Állam építészeti hivatal főnöke által nagy gondnal és körültekintéssel elkészített szabályrendeletű tervezetet a f. hó szept. 24. és 25-ik napjain tartott értekezletén szakaszonként tárgyalás alá vevén, beható megvitatás után a törvényhatósági bizottság által kifejezett czél szem előtt tartásával a szabályrendeletnek több rendbeli lényeges módosítását s illetőleg kiegészítését és bővítését hozza törvényhatósági bizottság egy közelebbi ülésének javaslatba.

— **Főszolgabíró választás.** Hétfőn azaz október 7-én a megyegyűlésnek egyik pontját a szarvasi főszolgabírói állásnak betöltése fogja képezni. Értesítésünk szerint a pályázók közül dr. W i e l a n d Sándor itteni helyettes főszolgabíró és dr. L o n g y o i Sándor, ügyvéd között lesz erős küzdelem, ami előre láthatólag dr. W i e l a n d Sándor közszeretettben álló helyettes főszolgabíró győzelmével fog végződni.

— **A vigézetörvény kijátszása.** A megrendelések gyűjtéséről szóló törvény kijátszásáról gondoskodtak az

élelmes fővárosi kereskedők már akkor, mikor e törvény még csak javaslat alakjában feküdt a tisztelt Ház asztalán. Tudvalevőleg a portékákkal való hálázás tilos most, kivéve az irodalmi termékeket. Az az intenció lebegett akkor a miniszter szeme előtt, hogy megóvja a vidéki kiskereskedők érdekét, mert a nagyobbak mindent elhalásztak előlük. Am a törvény írott malaszt maradt mindenkorra. Már az őszszel megemlékeztünk róla, hogy vigécekkel van tele a város, akik meg hívókat iratnak alá, melyekben az iránt fordul hozzájuk a vevőközönség, hogy szerencsétlenségük őket látogatásukkal a nyáron. (A törvény ez év július 1-én lépett életbe. Azonban a nyári látogatás már elmúlt, jelenleg a téli szezoncikkek beszerzése foglalkoztatja az embereket. Itt azonban már egészen szemérmetlenül folyik a törvény kijátszása. A vidék tele van ugyanis ilyen főbe kereskedői levéllel: — Tisztelt uram! Legyen szives a mellékelt hívólevelet aláírni és megküldeni részünkre, hogy utazónk tiszteletét tesse. Szóval, már annyira mennek, hogy nem is utaztatják hiába az embereiket. Minnek is az, mikor ugyanazt a szolgálatot teszi meg az öt krajczáros levélbelyeg! Ezek után pedig joggal kérdezheti az ember, hát mire való volt a törvény, ha ilyen világos módon ki lehet játszani?

— **Beküldetett.** Előljáróságunk figyelmebe. A róm. kath. temető nyugati sarka és Grünm fűle telek mellett elvezető ut a körgátnál oly veszélyes lehet az egymással szembe jövő kocsiakra nézve, hogy arra az előjárásának figyelmét felhívni el nem mulasztatom. Jobb felől ugyanis a gátról sebeseen lefutó kocsi nem láthatja a sűrű akácfaftól, hogy, nem jön e vele szembe más kocsi, balfelől pedig az árok miatt nem térhet ki, ha volna is elég ügyes kocsi ki a lejtőn sebeseen lefelé haladó kocsiak hirtelen más irányt tudna adni. Kiirtandó volna itt teljesen az akácfa és betemetendő az árok. H a l á s z t e l k i.

CSARNOK.

Noé apánk hagyatéka.

Szüreti emlékezés.

Ismeretes dolog, hogy mikor Noé apánk a szőlőt kezdte művelni, még nem ismeré a bornak erejét. De annál jobban ismerte az ürdög. Azért mikor Noé atudni ment, a Sátán az ültetésre szánt vesszényalapot egymásután négy állat vércébe áztatta. Ez a négy állat volt a bórány, az oroszlán, a majom és a disznó . . .

Innen van, hogy mikor az ember kevés bort iszik, szelid mint a bórány. Ha valamivel többet, erős mint az oroszlán. Öntsön csak még néhány pohárral a garatra, utánozni fog mindenkit, akár a majom. Ha pedig az elögen tul iszik, négykézláb fog mászni a sárban, mint a d . . .

— **Miért ne innánk,** mondja a borívó ember, hiszen maga a természet jár elől jó példával. Nem iszik a föld is? Égből eredő áldott esővizet. A tenger mérhetetlen bendője megemészti a világ összes folyó vizét. Maga az ég is iszik: pára alakjában magához emelvén a vizek felső rétegeit . . . És csak mi ne innánk, hogy még a nyomorult szivacs is szemünkbe nevessen?!

A régiék — **dicsőretekre legyen mondva** — sokkal jobban értettek az iváshoz, mint gyáva unokánk. Öblös arany, ezüst és elefántesont serlegeik ma is váltig hirdetik ebbeli dicsőségüket. Némelyiken az is meg van öröklve: ki és hányszor volt képes egymás után kiirtitni. Vivat!

Érdekesek azok a nagy túlkők is, melyeket őseink egyetlen hajításra szinte kiszomjuhoztak; valamint azok a gőmbalaku edények, melyeket örökös hímblőzésük miatt csak türesem lehetett az asztalra vissza tenni . . .

Cantores amant liquida: a mesterek nem utálják a borokát. — Egy a borászat terén érdemeket szerzett mester panaszkodott plébánosának:

— Az idén vásárolt borom olyan, hogy ivás közben úgy érzem magam, mintha egy macska karmolna végig a torkomon.

— Hagyja el barátom, vág vissza a plébános, az enyém meg olyan, mintha a lement macskát farkánál fogva akarnám torkomból kirántani.

Hanem azért van még jó boroka is. Egy előkelő német lovag, ki már betelt az ő híres Rajna melléki borakkal s megízlelte a mi világhírű budai, egri és tokaji borainkat is, egyedül a zamatos olasz borokra volt még kíváncsi. Inasát előre elküldte Olaszországba, egy kis tanulmányuttra, hogy keresse föl és jegyezze meg magának azon helyeket, ahol a legjobb bort mérik. Az inas híven megfelelt földadatának. Ahol jó bort talált, mindenütt ezt a latin szót írta a fogadó ajtajára: Est. (van.)

Egy helyen aztán olyan kutya jó borra akadott, hogy a nevezetes szót háromszor írta föl: Est, Est, Est! s megérkező gazdáját egyenesen ide vezette. A lovag urnak fölötteműd izlett a nemes nedű, ivott is belőle rogyásig, sőt azontul is — haldíig. Hiv szolgája csak ennyit iratott siremlékére:

„Meghalt a sok Est, Est, Est következtében.”

A mohamedán vallásúknak tudvalevőleg tiltva van a borivás. Azért, mikor a török vagy arab iszik, így sóhajt föl magában:

— Oh Mohamed, hunyd le most szempilládat.

Mikor pedig egy lakomán a férjemúram már meglehetősen el volt ázva, a rüstelkedő asszonyka mindenáron szeretett volna haza menni. Csakhogy hátra volt még a marasztaló szent János áldás. A fiatal asszony megrémült a nagy pohár láttára.

— Ugyan öntsd az asztal alá, sugta férjének, most nem látják . . .

— Mit? rivall rá a jámbor férfiú, a jó Isten mindent lát!

És kiirtitotta . . .

A rómaiak híresek voltak dus lakomáikról és ivásataikról. Tőlük ered az a kis vers is, mely ékes latin nyelven öt titulus bibendi-t említ föl.

Itt kell 1. ha vendég jön; 2. ha szomjazunk; 3. ha jó borunk van; 4. ha kedvünk kerekedik; 5. ha bármely más okot ki tudunk fundálni.

Gróf Batthyány egyszer nagy hordó bort küldött a prágai barátoknak. A bor kiváló minőségű volt, hanem a szegény barátoknak nem volt pénzük, hogy a vámot megfizessék. Mit tettek már most a jó emberek? Neki gyürköztek, s ott a város kapuja előtt — a 3. és 5. pont alapján — megitták az egész készletet. Így aztán nem kellett érte vámot fizetni.

Egy szigorú és mértékletességéről híres, rövidlátó főúr házi kápolnáját gyönyörű freskókkal akarta ékíttetni. Talált is alkalmas festőt, kinek azonban ismeretes nyavalyája volt, hogy a pohár vig csongise között sokszor megfeledkezett ecsetjéről. A jámbor piktor, hogy a kecske is jóllakjon és a káposzta is megeradaradjon, valahányszor a vendéglőbe ment, mindig két lelógó lábat rajzolt állványra alá s a legjobbat sejtő mértékletesen négy művészével teljesen meg volt elégedve.

A részegség — nevezük a gyereket saját nevén — minden emberben más és másféleképpen nyilvánkozik meg. Egyik szerelmes lesz s mindenkit megcsókol, még az ajtófélfát is; másikban megoldódnak a nyelvek zsilipjei s idegen nyelven társalog. Ez tulságos érzékeny lesz, amaz komoly és magabizálott. Egyik sir, a másik nevet. Ez elnémul és merőn egy pontra néz; az beszél és kifecsegi minden titkát. Az egyik dalol és tánczol, brudert iszik mindenkivel, a másik filozofál és elmélkedik; vagy elalszik és álmodik Noé apánk lugasairól. A berugott állapot gyakran komikus helyzetbe sodorja az embert!

Láttam egy képet, aláírása volt: „Caesar átkel a Rubikonon.” A kép egy részeg embert ábrázol, ki a legnagyobb sárban négykézláb laviroz a tuloldalton fekvő házába. Egy másik kartársra Isten kegyelmétől fölvészorgott a félemeletig, de onnan visszahanyatlott s mikor emelgették, meg ő sajnálta amazokat:

— Szegények, ezek most ugyancsak megüthették magukat!

Egy harmadik illuminált a sík tengeren képzelte magát s úgy érezte, hogy hajója azonnal elmerül. Fogta tehát a szobákban levő butordarabokat s azokat ajtóknál ablakon kihányva igyekezett hajóját könnyíteni.

Egy negyedik órahosszat állt háza előtt, kezében a kapukulcsal.

— Mit csinál szomszéd?

— Várom, míg a kapu a kulcsához ér, felelt tántorogva a jámbor.

Egy orvos két órát utzott szolgájával, a hátulsó kerekkel nélkül, abban a szent meggyőződésben, hogy folyton hegynek mennek.

Míg az ur a bálban mulatott, inasa otthon úgy bényakalt, hogy azt sem tudta: fiú-e, vagy lány? Virradatkor hazatérő ura sem állott sokkal különben. Véletlenül egy ágyba feküdték.

— Zsán! — hebegte az ur, én úgy érzem, hogy valaki fekszik mellettem.

— Én is! — felelt Zsán kurtán.

— Hát dobd ki! — parancsolja az ur.

A szolgálatkész Zsán erre megragadta urát és kidobta. Maga aztán kényelmesen aludt.

Egy híres orosz, ki egyntal természetvizsgáló is volt, megállapította, hogy bortól beállított emberek hátra, a sörtől beázottak előre, a pálinkától berugottak pedig oldalt szoktak dőlni. Alapos volt tehát annak a fiatal asszonynak a vélekedése, aki midőn fiaeskáját megkérdezte:

— Melyik oldalon jön apád?

A gyermek ártatlan őszinteséggel bevallotta:

— Mind a kétőn.

A disznó már megint be van pálinkázva.

Deák Antal.

Felolós szerkesztő: SZIKES ANTF & Ért

DANTZKY SÁNDOR könyvnyomdája Szarvason.

ELVÁLLAL MINDEN A K Ö N Y V N Y O M D Á S Z A T K Ö R É B E V Á G Ó M U N K Á T, Ú G Y M I N T
DISZES SZÁMLÁK, JEGYZÉKEK ÉS TUDÓSÍTÓ LEVELEK,
 ELJEGYZÉSI- ÉS ESKETÉSI KÁRTYÁK, IZLÉSES MEGHIVÓK ÉS TÁNCZRENDEK SZINES NYOMÁS VAGY ARANÓZÁSSAL
É T L A P O K, V Á R O S I É S K Ö Z S É G I H I V A T A L O S N Y O M T A T V Á N Y O K,
 JEGYZÉKEK, CZIM-, ASZTALI- és NÉVJEGYEKET GYÁSZLAPOK, KIMUTATÁSOK IDŐSZAKI IRATOKAT stb.

HIRDETÉSEKET
 jutányos áron vesz fel a
SZARVASI LAPOK
 kiadóhivatala.

Fehér Lukács férfi szabó Szarvason.

Va szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint jóhirű

férfi szabó üzletemet

a Grünvald-féle házból az Árpád bazár 2. számú bolt helyiségébe helyeztem át.

Midőn ezt a n. é. közönség becses tudomására hozom, nem mulaszthatom el üzletemet nagybecsű pártfogásukba ajánlani, ahol mindenféle szabású, sőt díszmagyar öltönyök is a legjobb szabásban, gyorsan és jutányos áron készülnek.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve, mély tisztelettel:

FEHÉR LUKÁCS,
 férfi szabó.

Hirdetés.
 Egy három szobából, konyha, kamara és padlásból
álló lakás
 azonnal is kiadó.
 Arany János utca 268 sz.
 Értekezhetni Rohoska Pálnál.

BÉRBE KIADÓ **
 ***** VENDEGLŐ.**
 A Beliczey utczában levő Weber féle

vendéglő

hosszabb időre bérbe kiadó
 Ugyanott eladó 2 drb. temető alatti kenderföld,
 1 drb. Szappanos kenderföld és 1 drb. Maczóéri szőlőföld
 Bérleni vagy venni szándékozók értekezhetnek Szarvason a tulajdonosnővel

őzv. Weber Ignácznéval.

Ház eladás.

**BENCZÜR SÁNDORNAK, Jókai-utca
 1257. szám alatti**

h á z a
 eladó.

Vevők értekezhetnek a tulajdonossal.

Sürgöny czim : Nádházy Szarvason.

Alapított 1879 ik évben. **NÁDHÁZY JÁNOS TEMETKEZÉSI VÁLLALATA SZARVASON.**

(Kórház utca 1260 házszám alatt saját házában.)
 Elvállal mindentéle temetéseket — vidéken is — és pedig a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

Raktáron tart dus választékban: ércz és fakoporsókat, továbbá mindenféle szemfedeleket, művirág koszorukat és szalagokat

A gyászeset megtörténtevel, a hozzátartozók bármi módon tett értesítésre — vidékre is — a lehető legrövidebb idő alatt intézkedés történik.

Fakoporsók 2 frttól feljebb, érckoporsókat gyermekeknek 8 frttól feljebb, nagyoknak két méter nagyságban 35 frttól feljebb.
 A Nádházy „Temetkezési Vállalata” a legcékelyebb megrendelésnél is gyors és pontos kiszolgálást biztosít.

Temetés megrendelés esetén a gyászszoba behúzását és a gyászjelentést teljesen ingyen adom

Kiváló tisztelettel:
Nádházy János

Valamint ércz koszoruk.

Nyomatott Dantzky Sándor könyvnyomdájában Szarvason 1901.